

**Sklep Sodišča (osmi senat) z dne 3. oktobra 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Amtsgericht Eilenburg – Nemčija) – YS, RW/Freebird Airlines Europe Ltd.**

(Zadeva C-302/22) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Člen 99 Poslovnika Sodišča – Zračni prevoz – Uredba (ES) št. 261/2004 – Člen 5(3) – Plačilo odškodnine letalskim potnikom v primeru velike zamude leta – Izjema od obveznosti plačila odškodnine – Izredne razmere – Trčenje med zrakoplovom in pticami – Zaviranje v sili, ki je povzročilo poškodbo pnevmatik tega zrakoplova)

(2023/C 15/22)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Amtsgericht Eilenburg

Stranke

Tožeci stranki: YS, RW

Tožena stranka: Freebird Airlines Europe Ltd.

Izrek

Člen 5(3) Uredbe (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 je treba razlagati tako, da

prekinitev faze vzleta zrakoplova, ki jo povzroči trk s pticami, zaradi katerega pride do zaviranja v sili, ki poškoduje pnevmatike zrakoplova, spada v okvir pojma „izredne razmere“ v smislu te določbe.

⁽¹⁾ Datum vložitve: 6.5.2022.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (Španija) 10. septembra
2021 – GP in BG/Banco Santander, S.A.**

(Zadeva C-561/21)

(2023/C 15/23)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Tribunal Supremo

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnici v postopku s kasacijsko pritožbo: GP in BG

Nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: Banco Santander SA

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je v skladu z načelom pravne varnosti, če se člena 6(1) in 7(1) Direktive Sveta 93/13/EGS ⁽¹⁾ z dne 5. aprila 1993 o nepoštenih pogojih v potrošniških pogodbah razlagata tako, da začne zastaralni rok za vložitev tožbe za vračilo tega, kar je bilo plačano na podlagi nepoštenega določila, teči šele po tem, ko je bila ničnost tega določila ugotovljena s pravnomočno sodbo?

2. Ali je, če taka razlaga ne bi bila v skladu z načelom pravne varnosti, v nasprotju z zgoraj navedenima členoma omenjene direktive razlaga, v skladu s katero se za datum začetka teka zastaralnega roka šteje datum sodb Tribunal Supremo (vrhovno sodišče), v katerih je bila določena sodna praksa v zvezi z restitucijskimi učinki (sodbe z dne 23. januarja 2019)?
3. Ali je, če bi bila taka razlaga v nasprotju z omenjenima členoma, v nasprotju z istima členoma razlaga, v skladu s katero je datum začetka teka zastaralnega roka datum sodb Sodišča, v katerih je bilo odločeno, da za restitucijski zahtevek lahko velja zastaralni rok (v bistvu sodbi Sodišča z dne 9. julija 2020, Raiffeisen Bank SA, združeni zadevi C-698/10 in 699/18), ali z dne 16. julija 2020, CaixaBank SA, združeni zadevi C-224/19 in C-259/19, ki potrjuje prejšnjo?

(¹) UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 288.

Pritožba, ki jo je Urad Evropske unije za intelektualno lastnino vložil 23. maja 2022 zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 16. marca 2022 v zadevi T-281/21, Nowhere/EUIPO

(Zadeva C-337/22 P)

(2023/C 15/24)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnik: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) (zastopniki: D. Hanf, D. Gája, V. Ruzek, E. Markakis, agenti)

Druga stranka v postopku: Nowhere Co. Ltd

Predloga tožeče stranke

Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano sodbo v zadevi T-281/21 v celoti razveljavi;
- tožbo tožeče stranke na prvi stopnji zoper odločbo drugega odbora za pritožbe v zadevi R 2474/2017-2, v celoti zavrne;
- tožeči stranki na prvi stopnji naloži plačilo stroškov, ki so nastali EUIPO v tem pritožbenem postopku in v postopku pred Splošnim sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

EUIPO v podporo svoji pritožbi navaja en sam pritožbeni razlog, s katerim zatrjuje, da je bil z izpodbijano sodbo kršen člen 8(4) Uredbe št. 207/2009 (¹) s tem, da je v njej vsebovana ugotovitev, da bi odbor za pritožbe starejše neregistrirane pravice v Združenem kraljestvu, na katerih temelji ugovor, moral upoštevati kljub temu, da Združeno kraljestvo ob sprejetju izpodbijane odločbe ni bilo več država članica Evropske unije, prehodno obdobje, določeno v Sporazumu o izstopu (²), pa se je izteklo. To odpira pomembno vprašanje za enotnost, skladnost in razvoj prava Unije.

Splošno sodišče je napačno štelo, da je edini merodajni trenutek, ki ga je treba upoštevati pri presoji ugovora, datum izpodbijane prijave znamke Evropske unije, pri čemer

- i. je vprašanje določitve prava, ki se v zadevnem primeru uporabi *ratione temporis*, na eni strani, ter na drugi strani materialno pravno vprašanje zahteve glede veljavnosti starejše pravice na dan, ko EUIPO dokončno odloči o ugovoru, med seboj pomešalo,